

Áldás, békesség!

Levél a Pasaréti Református Gyülekezet tagjainak — 182. szám

2025. szeptember

Tartalom

Mindennapi
táplálék

3

AKTUÁLIS

Hitoktatás 4

Bővül Neszmély 5

MÚLTUNK

1960-as illegális ifik

6

GYÜLEKEZETI HÍREK

Családi hírek 8

Helyesbítés 8

Gyülekezeti hét 9

Családok hetek:

Kolossé 10

Ábrahám 11

Filadelfia 12

Betánia 13

BSZ konferencia 14

Kiss Gy. Csaba 15

Tízparancsolat 16

IFJÚSÁG

PIKK Tiszatő 18

Jósiás ifi 19

Jonathán ifi 20

Bódás János vers 21

Bérea ifi 22

BIZONYSÁGTÉTEL

Müller Éva

24

HÉTKÖZNAPJAINK

Koppány család

25

MISSZIÓS HÍREK

Dunaalmás 27

Greizer család 28

Kárpátalja 28

AIÁNLÓ

Iratterjesztés 29

Kisebkek 30

MEGHÍVÓ

Evangelizáció 31

Én vagyok
az élet kenyere:
aki énhozzám jön,
nem éhezik meg,
és aki énbennem hisz,
nem szomjazik meg soha.
János 6,35

Az üdvösség útja – Őszi evangélizáció
szeptember 21-27. minden nap 18 órai kezdettel

Gyülekezeti csendeshét Szárszón (cikk a 9. oldalon)

Bethánia házaskör csendeshete Bonyhádon (cikk a 13. oldalon)

Mindennapi táplálék

„Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik.” (Mt 4,4)

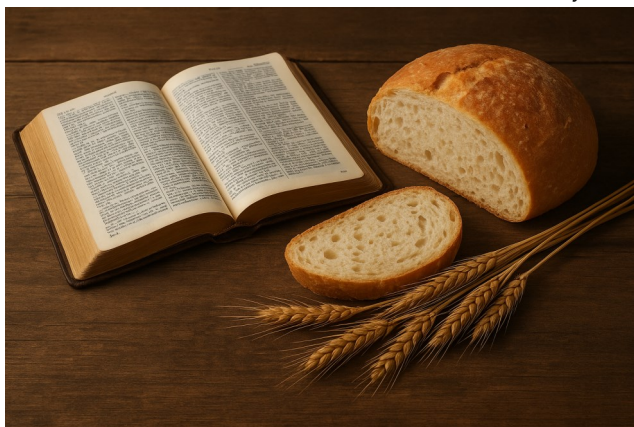
A világon szinte mindenhol úgy gondolják, hogy egy gyermekről a szüleinek kell gondoskodnia, az ő kötelességük etetni, itatni, ruházni a gyermeket. A szülők ezt a feladatot egyedül is végezhetik, de segítséget is kérhetnek benne. Sokszor a nagyszülők támogatják így gyermekeiket, unokáikat, hogy időnként,

vagy rendszeresen főznek rájuk. Hazánkban az iskolák is minden újabb tanév elején megkérdézik a szülőket, hogy napi hány étkezést igényelnek gyermekük számára, és hogy kérnek-e

ennek kifizetéséhez anyagi támogatást. Továbbra is a szülők felelőssége a gyermekről való gondoskodás, de mind az iskola, mind az állam segítséget kínál ebben nekik.

Mennyei Atyánk nemcsak testünk táplálásáról rendelkezett, mikor megteremtette a családot, hanem a lelkünkéről is. Szülőként felelősek vagyunk azért is, hogy gyermekeink naponként jussanak lelki táplálékhoz. Ezt mi magunk is úgy kapjuk mennyei Atyánktól, aki személyesen maga adja nekünk mindazt, amire szívünknek igazán szüksége van, ami nem más, mint az Ő igéje, az Ő szava. Ebben a feladatban lelki családunk, a gyülekezet is segítségünkre van a gyermekeknek szervezett alkalmakon keresztül.

Az orvosok sokszor hangsúlyozzák, hogy fontos, naponta hányszor étkezünk. Ugyanezt fontos hangsúlyoznunk a lelki „étkezéssel” kapcsolatban is. Hetente hányszor jutunk mi és gyermekeink igéhez? Csak vasárnap, hit- és erkölcstan órán, vagy többször? Különbéféle szociális ügyekkel foglalkozó szervezetek statisztikákat készítenek arról, hány éhező, vagy alultáplált gyermek él hazánkban. A lelki éhség terén – úgy vélem – sokkal rosszabb a helyzet.

Jézus Krisztusról, a Fiúról mennyei Atyánk folyamatosan gondoskodott. Bár 40 napig a pusztában böjtölt, mégsem éhezett meg, mivel mennyei Atyánk folyamatosan táplálta Őt szavá-

val. Urunk ugyanígy akar gondoskodni rólunk, felnöttekről és gyermekekről egyaránt. Jézus Krisztus az élet kenyérévé lett (Jn 6,48), hogy naponként részesüljünk belőle. Krisztus szándékosan nem kalácsnak nevezte magát, amelyet csak ritkán, többnyire ünnepekkor fogyasztottak az emberek, hanem kenyérnek, amelyet minden nap ettek. A folyamatos lelki kapcsolat Ővele hit által a mi erőforrásunk, és az Ő szava, igéje a mi lelki táplálékunk. Áldott legyen az Úr, hogy bőségesen gondoskodik a mi testi-lelki tápláltatásunkról családi és gyülekezeti körben egyaránt. Élünk az Úr által elénk adott lehetőségekkel, alkalmakkal!

SZEPESY LÁSZLÓ

Hitoktatás 2025/2026-os tanév

„Az én juhaim hallják az én szómat...”

(Jn 10,27a)

Többször hallottam már, hogy hívók azt mondják: Isten nem szól hozzám. Én is voltam olyan lelki állapotban, amikor így éreztem, és ezt gondoltam. Egy alkalommal azonban Isten elgondolkodtatott, hogy helyes-e, pontos és biblikus-e ez a gondolat. A Szentírás természetesen beszél olyan időről, amikor Isten hallgatott, azaz nem küldött prófétákat népéhez. De vajon tényleg lehetséges-e, hogy az Úr teljesen elhallgasson? A Szentírást alaposabban vizsgálva azt kell mondanunk, hogy nem. Isten sosem marad néma. A Biblia arról beszél, hogy az egész világ hangos az Ő szavától. A Zsolt 19,1 ezt mondja: „Az egek beszélnek Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat”. A teremtett világ folyamatosan az Úrról beszél, és egyetlen nap sincs, amikor elhallgatna. Azután tanúként szólalnak meg Isten kezének munkái is, amelyeket folyamatosan végez ebben a világban. Az ApCsel 14,17 szerint ugyanis Isten még a pogányokat sem hagyta tanúk nélkül, „mert jóltevők voltak, adva mennyből esőket és termő időket nekünk, és betöltvén eledellel és örömmel a mi szívünket”. Emellett Isten hívó hangja hallatszik az Ő igéjén keresztül is, ami örök (1Pt 1,23, 25), és a kezünkben lehet. Mindemellett az Úr megszólal az Ő népe által is, amely minden nap hirdeti az Ő akaratát és az evangéliumot. A zsoltáros is azt mondja: „Nyelvem is minden napon hirdeti a te igazságodat” (Zsolt 71,24). Ezek után értette meg velem az Úr, hogy Ő sosem néma. Nem egy csendes, hanem az Úr szavától hangos világban élünk. Akkor miért nem hallom, amit mond? Azért, mert baj van a hallással, a szívemmel, az Úrra való figyelemmel. A Jn 10-ben olyan emberekkel beszélgetett Krisztus, akik fülükkel hallották a tanítását, de nem hittek neki,

azaz nem hallották meg Isten szavát. Ennek oka azonban nem az volt, hogy Krisztus nem szólt hozzájuk, hanem az, hogy nekik nem volt fülük a hallásra, mert nem tartoztak Őhozzá. Isten gyermekeinek különleges ajándéka a hallás (Mt 13,13–15, Mk 4,9). Krisztus azt mondja, hogy az Ő juhái hallják az Ő szavát, mert Isten Lelke tette és teszi őket hallókká. Az Úr szavának meghallása kiváltság, Krisztus boldognak mondja azokat, akik hallanak (Mt 13,16). Az új tanévben is adjunk hálát a jó Pásztor folyamatosan hangzó szaváért, minden nap kérjünk halló füleket és értő szíveket mindannyiunk számára, és éljünk azokkal a különleges alkalmakkal, amikor nekünk hirdetik Isten igéjét.

ISKOLAI HITTAN

Gyülekezetünk a II. és XII. kerületben az alábbi 7 iskolában tart hit- és erkölcsan órákat:

- Budenz József Általános Iskola
- Fillér Utcai Általános Iskola
- Gyermekek Háza Alternatív Általános Iskola és Gimnázium
- Palotás Gábor Általános Iskola
- Szabó Lőrinc Kéttannyelvű Általános Iskola
- Virányos Általános Iskola
- Zugligeti Általános Iskola

ÓVODÁS HITTAN

Az alábbi 4 óvodában szervezünk hittanórákat, amelyekre szeretettel hívjuk és várjuk a gyermekeket:

- Hegyvidéki Mesevár Óvoda és Játszóház
- Hűvösvölgyi Gesztenyés kert Óvoda
- Virág árok Óvoda
- Zugliget Óvoda

GYÜLEKEZETI HITTAN

Az iskolák mellett a gyülekezetben is indítunk hittanoktatást a megszokott időpontban, csütörtökön 16:30-kor, óvodások és általános iskola 1–6. osztályosai számára. A hittanórákat a gyülekezeti termekben tartjuk. A jelentkezéssel, csoportbeosztással kapcsolatos információkat külön hirdetni fogjuk, az első alkalom szeptember 11-én lesz.

KONFIRMÁCIÓ

A 7. osztályos és annál idősebb gyerekeket konfirmáció előkészítő tanfolyamra hívogatjuk. Ennek időpontja: vasárnaponként 9 óra, helyszíne: régi épület alagsor, 7-es terem. Az első megbeszélés szeptember 14-én lesz, 9 órakor, amelyre a fiatalokat és a szülőket is szeretettel várjuk.

Azokat, akik ezt már tavaly elvégezték vasárnaponként 16 órára várjuk a 2. évre. Számukra az első alkalom szeptember 19–21. között lesz Neszmélyen.

A gyülekezetünkbe járó felnőtteknek konfirmációra, felnőtt keresztelésre felkészítő tanfolyamot indítunk, amelyeken megismerkedhetünk református egyházunk hitvallásaival, a Biblia válaszaival életünk alapvető kérdéseivel kapcsolatban. Az alkalmak min-

den héten, kedden 19:00-kor kezdődnek a régi épület alagsor 7-es termében. Ha valaki távolból – vidékről, külföldről – szeretne részt venni az felkészítő tanfolyamon, azok online is részesei lehetnek az alkalmaknak. Az első alkalom szeptember 30-án lesz. Jelentkezni a lelkesi hivatalban lehet, illetve a távolból jelentkezőknek a gyulekezet@refpasaret.hu email címen.

HÉTFŐI BIBLIAÓRA

Kéthetente hétfő esténként 18 órakor bibliórát tartunk a régi nagyteremben. Az első alkalom október 6-án lesz.

VASÁRNAPI GYEREKISTENTISZTELEK

Az istentiszteletekkel párhuzamosan tartjuk a gyermekistentiszteleti alkalmainkat.

- 8 és 10 óra: 0–3 éves gyerekek megőrzése, új épület alagsor
- 3–6 éves óvodások összevont alkalmá, új épület földszint
- 1–2, 3–4, 5–6 osztályos iskolások alkalmá, új épület emelet, és régi épület alagsor, 7-es terme

Szeretettel hívunk és várunk minden gyermeket és felnőttet alkalmainkra!

Sz. L.

Istentől lett ez hit által

Hatalmas és örömteli eseményről szeretnék beszámolni, megosztani a közös ajándékunkat. Miután eladóvá vált a neszmélyi konferenciatelepünkkel szomszédos – szemben jobb oldali (Pesti út 192.) – telek, a presbitérium hosszas imádság és tárgyalás után úgy döntött, hogy megvásárolja. Hálás szívvel osztjuk meg az örömhírt, hogy az adásvételi folyamat lezárult, ezzel megtörtént a telephely fejlesztésének első lépése, és nagy izgalommal várjuk, hogy Isten még milyen ajándékokat tartogat itt a gyülekezet számára. A presbitérium imádságban hordozza, kér bölcsességet a jövő konferencia telep fejlesztéséhez. Szeretnénk, hogy minél többen, akik most csak mértékkel vagy egyáltalán nem tudják, legyen lehetőségük használni csendeshetek és hétvégék formájában szerető Atyánk pihentető és erősítő keze között. Fejlesztésünkkel a kiscsaládok és házaspárok befogadására alkalmas szálláshelyek kialakítását – imateremmel és ebédlős konyhával – terveznénk több lépcsőben,

amelyért térdre rogyva imádkozunk bölcsességért. Reményeink szerint minél többen a gyülekezetünkben el tudnak csöndesedni bővülő konferenciатеleпünkön, Isten tenyerén megpihenni, és megerősödni. A továbbiakról szeptemberben még több információt szeretne megosztani a gyülekezet vezetése.

DUDÁS TIBOR, NESZMÉLYI GONDNOK

Fejezetek gyülekezetünk múltjából

„Illegális” ifjúsági munka Pasaréten az 1960-as években

(Részletek Erdős Kristóf: „Rézangyalok”. Egy ifjúsági kör állambiztonsági megfigyelése c. tanulmányából**.)

A pasaréti ifjúsági kör – a rendelkezésünkre álló források alapján – először 1959 februárjában, indirekt módon került az állambiztonság látókörébe. Balogh Enikő második gimnazistaként, mit sem sejtve, szeretettel invitálta pályakezdő fizikatanárnőjét az ifjúsági bibliaórára. Nem tudhatta, hogy a tanárnő „Gyöngyi” fedőnéven jelentéseket ír kollégáiról tartóisztiájének, Kállai Lili rendőr századosnak, aki a budai gimnáziumokban végzett elhárításért volt felelős. Az ügynök beszámolt tanítványa meghívásáról is, amelyet Kállai százados értékesnek tartott, „mivel tudomásunkra hozza, hogy a református egyház keretén belül illegális hitoktatással foglalkozik, ez azt jelenti, hogy templomon kívül foglalkoznak fiatalokkal”. Továbbá feladatul szabta „Gyöngyi”-nek, hogy menjen el „az összejövetelükre, és nézzen körül, kik járnak fel, kik és miről tartanak előadást, milyen korosztály van többségben”.

Az ügynök 1959–1960 során mindössze két alkalommal vett részt a pasaréti ifjúsági bibliaórán, és csak az egyikről írt jelentést. Ebből megtudhatjuk, hogy 1959. március 29-én „egy gyógypedagógiai ta-

nár” Isten országáról és annak állampolgáiról beszélt. Eszerint az ifjúsági órát a közösség egyik vezetője, Pálhegyi Ferenc tartotta, csak az ügynök nem jegyezte fel a nevét. A bibliaóra után az április 4-i kirándulásról egyeztettek, amelyről azonban „Gyöngyi” nem írt jelentést, mivel feltehetőleg nem vett részt rajta. [...]

Kállai százados „Gyöngyi” által felderítő munkát kívánt végezni a pasaréti ifjúság vezetőivel kapcsolatban, de ezt egy túlbuzgó pedagógus és a II. kerületi rendőrkapitányság

megakadályozta. A történet azzal kezdődött, hogy 1960 áprilisában Balogh Enikőt behívatta magához Turi Lajosné, az iskola KISZ-vezető tanára, és kérdéseket tett fel neki a pasaréti összejövetelekről, az ottani vezetőről, illetve hogy „mennyit és milyen értelemben politizálnak”. Erre a tizenhét éves lány bátran, hitét nem szégyellve

elmondta, hogy annyi mindent meg kell tanulniuk Krisztusról, hogy másra már nem is jut idejük. Enikőt 1960 tavaszán kétszer, egy szintén pasaréti fiút pedig egy alkalommal hallgattak ki a kerületi rendőrkapitányságon. [...]

Az állambiztonságnak a pasaréti ifjúsági kör vezetőivel kapcsolatban végzett felderítő akciója a rendszer hibái miatt ez alkalommal meghiúsult, mivel ügynökük a túlbuzgó KISZ-vezető és a vele együttműködő kerületi rendőrség miatt elvesztette kapcsolatát Pasaréttel. Az esetből mikroszinten kimutatható a hívó keresztények stigmatizációja is a korai Kádár-korszakban. [...]

Két évvel később az állambiztonsági szervek már direkt módon figyelték meg az egyes fővárosi református gyülekezetek ifjúságát: „Jelenleg feldolgozás alatt tartunk több olyan ifjúsági illegációt, melynek az élén dr. Gyökössy Endre [Újpest-Újváros], dr. Joó Sándor [Pasarét], dr. Farkas József [Gyulai Pál utca] lelkészek, valamint Bugárszky Mátyás [Szilágyi Dezső tér] világi személy állnak” – olvashatjuk egy 1963-as összefoglaló jelentésben. [...]

Országos méretű református irányítású „államellenes szervezkedés” nyomait fedezte fel a rendőrség, melyet később „Hitvallók” fedőnévvel láttak el. Az állambiztonsági koncepció ennek vezetőiként – egy 1961. június 16-án kelt jelentésben – Ravasz Lászlót, Pap Lászlót, Joó Sándort és Gyökössy Endrét jelölte meg.

A „Hitvallók” ügyben dolgozott a „Pázmándy” fedőnevű ügynök is, mielőtt Bakonyi Lajos rendőr őrnagy 1961 végétől a pasaréti gyülekezet ifjúságának megfigyelésével bízta meg. [...]

„Pázmándy” először 1962. március 4-én vett részt a pasaréti ifjúság bibliaóráján. Ott ismerkedett meg Pálhegyi Ferencsel, aki meghívta a következő vasárnapi bibliaóra előtti imakörükre. Ennek az ügynök külön megörült: „lehet, hogy ez lesz a főnökök klubja” – írta, mivel az ifjúsági kör vezetőinek felderítése a feladatai közé tartozott, így a Pálhegyi Ferencsel való „baráti kapcsolat” erősítése is. Az imakör végén, mint új tagot – szokás szerint – megkérték, hogy mutatkozzon be. Tartótisztje rendszerellenes csoportként tekintett a pasaréti ifjúságra, ezért az állambiztonsági logika szerint így értékelte a helyzetet: „Pálhegyi azért szervezte meg ezt a megbeszélést, hogy ügynökünket tanulmányozzák, múltját ellenőrizték a Joó Sándorral

történt beszélgetés alapján.”

Az ügynök az ifjúság egynapos kirándulásaira és a „rézangyalokra” is elment, hogy jobban megismerhesse a vezetőket és a kör tagjait. 1962. március 18-i túrájuk során a Normafa felé jártak, ahol „Pázmándy” hátulról megdobta hógolyóval Viczián Istvánt. Erre „Csécs kijelentette, hogy azért ez nem illik egy Keresztyén Ifjúsági Szövetségben” – olvassuk a jelentésben. Bakonyi őrnagy értékelésében felfigyelt erre: talán a Keresztyén Ifjúsági Egyesületre (KIE) vagy az 1956-ban létrehozott, tiszavirág életű Keresztyén Ifjúsági Szövetségre emlékeztette, továbbá megerősíthette benne a pasaréti fiatalok illegális tevékenységéről alkotott elképzeléseit, mivel a korszakban kizárólag a KISZ működhetett ifjúsági szervezetként. Viczián István szerint Csécs csak viccesen mondhatta az idézett mondatot, de arra különösen vigyáztak, hogy tevékenységüknek ne legyen egyesületjellege.

Az állambiztonság koncepciója szerint a pasaréti ifjúság „ellenséges” politikai tevékenységet is kifejtett, de ezt nem sikerült bizonyítaniuk.

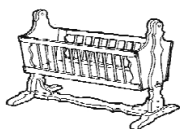
ÖSSZEÁLLÍTOTTA: VICZIÁN MIKLÓS

**A Rézangyalok a pasaréti ifjúság időközönkénti szombati társasági összejövetelének a neve. Említést tesszünk róla az Áldás, békesség! 2016. pünkösdi (5–6. old.), 2020. februári (5–6. old.), és a 2024. húsoéti (14–15. old.) lapszámában.*

***A teljes tanulmány olvasható: <https://bit.ly/4oKB9zW>. Erdős Kristóf Pasaréten a Világ-egyetemi előadások sorozatban beszélt erről a témáról 2017 októberében (refpassaret.hu/Egyeb_ananyagok/Vilag_Egyetem).*

Családi hírek

2025. május 20. és augusztus 17. (lapzárta) között a következőkről számolhatunk be:

Megkereszteltük:

Barabás Olivér
 Balla Zóra
 Makara Milán Ádám
 Kertay Adél
 Merényi Mira
 Szemkeő Áron
 Molnár-Kelényi Liza
 Nagyházi Nándor
 Lipták Zelda

Lipták Donát

gyermekeket.

Imádkozzunk értük!

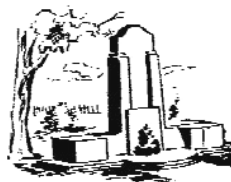
Házasságot kötöttek:

Búdi Dániel –
 Németh Margaréta
 Márté András –
 Pásztor Zsófia
 Kis Máté –
 Bíró Zsuzsanna
 Thaly Dávid –
 Lázár Judit
 Várkonyi Máté László –
 Tímár Réka
Imádkozzunk értük!

Eltemettük

Homolya György
 Dr. Samariay-Leölkes
 Lajosné
 Dr. Nánási László
 Széll Imre Miklós
 Fodor Mártonné
 Prehodáné Kovácsházi Anna
testvéreinket.

*Imádkozzunk
 a gyászolókért!*

Helyesbítés – konfirmáltak névsora

Sajnálatos szedési hiba folytán a pünkösdi számban megjelent konfirmált ifjak névsorából többek lemaradtak, ezért ismét közreadjuk a teljes névsort, és bocsánatot kérünk azoktól, akik ilyenformán lemaradtak.

Felnőttek:

Alapyné Homolya Katalin
 Ducza Andrea
 Dr. Kálóczy György
 Koffán Tamás
 Dr. Mohay Katalin
 Nagy Benedek

Dr. Olajos Béla
 Sajti Tamás
 Varga Bence

Lányok:

Csáky Hanna Boróka
 Gál Alexander
 Hölzel Zsófia
 Megyesi Veronika Anna
 Rezső Boglárka
 Saufert Szófia
 Szalay Berta
 Szilágyi Hanga
 Vona Mária

Fiúk:

Csontos Balassa
 Gór Bálint Zoltán
 Madas Bálint Máté
 Marton András Zsombor
 Megyesi Huba Csaba
 Mészáros Máté
 Móricz Dávid
 Olti Tamás
 Pályi Barna
 Tari Botond
 Tóth Dániel Máté
 Uhrin Máté

(A szerk.)

„Legyetek erősek az Úrban!” (Ef 6, 10)

Gyülekezeti csendeshetünknek ez volt a vezérigéje.

Örömteli várakozással készültem Balatonszárszóra, hogy a lelki feltöltődés mellett – kortól függetlenül – közelebb kerülhessek azokhoz, akik más időpontban járnak istentiszteletre és Bibliakörbe.

A konferenciatelep kényelme, a szép park, a közeli Balaton látványa mind-mind hozzájárult ahhoz, hogy zavartalanul figyelhesünk a lelki tartalomra.

Mivel személyes beszámolót írok, kiemelem a nekem nagyon fontos reggeli imaközösséget, ahol egy szívvel, egy lélekkel imádkozhattunk gyülekezetünkért, családjainkért, ébredésért, békéért... Hálás vagyok érte!

Délelőttünként „Krisztus gyülekezetének erőnléte” címmel* Horváth Géza igemagyarázatát hallgattuk, s a felvetődött kérdéseket kics csoportokban beszéljük meg.

Hétfő délután Körözi Sándor kárpátaljai lelkipásztor és felesége, Barbara osztotta meg velünk súlyos megpróbáltatásait. Megrendítő volt hallgatni, hogy milyen feltétlen bizalommal, hittel, imádsággal fordultak az Úrhoz nemcsak ők, hanem fiaik is! Biztos vagyok abban, hogy rajtam kívül mások is folytatják az imádkozást értük! Az esti áhítatot Földvári Tibor tartotta: Jézus beszélgetése Máriával, Lázár testvérével.

Kedden Hajdú Zoltán Levente, a szőládi református gyülekezet lelkésze tett bizonyosságot arról, hogyan fejlődött kicsi közösségük aktív, élő gyülekezetté, amely mostanra lelki támasz a körülöttük lévő szórványnak is. Esti áhítatában a samáriai asszony és az Úr Jézus mindent újjá teremtő találkozásáról beszélt.

Szerda délután Sipos Előd Zoltán dombóvári lelkész beszámolóját hallgattuk a csökenő templomlátogatókról, a szórványszolgálat nehézségeiről. Este Pál apostol életéről és missziói szolgálatáról tartott vetített képekkel illusztrált előadást.

Csütörtökön örömmel fogadtuk a korábban a gyülekezetünkben ifjúsági lelkészként szolgáló Székely Tamást, aki most a martonvásári gyülekezet vezetője. Bár a helyi viszonyokat próbálta humorosan előadni, de megérezhettük, mennyi nehézséggel kell megküzdeni az ifjú házaspárnak. Értük is imádkozom, mert az Úr a romokon is tud új életet teremteni! Ő a közösség életet és hitet formáló szerepével foglalkozott. Este Jézus és a kananeus asszony találkozását elevenítette fel.

Már a sátoraljaújhelyi csendeshetünkön is bevált a „félórás” – amikor közelebről is megismerhettük beszélgető társunkat –, most is érdekes találkozások adódtak ebből. Nagy népszerűsége tett szert a reggeli torna, amelyet Kóvágó Győző vezetett, és még arra is vállalkozott, hogy aki kéri, annak

elküldje a gyakorlatokat tanító filmjét.

A szabad idő alatt megteltek az erdei és Balaton parti sétautak beszélgető emberekkel, a vállalkozó kedvűek vidáman fürödtek is, s egyik este egy csodálatos naplementén is gyönyörködhettünk a víz-parton.

Nagyon hálás vagyok ezért a tartalmas csendeshétért, a szeretetteljes lelkületért és azokért a testvérekért, akik szívvel-lélekkel végezték szolgálataikat, hogy minden ékes rendben menjen végbe. Bár nehéz mindenkinek eleget tenni, az elmúlt időszakban mégis csak pozitív visszajelzések jutottak el hozzám!

ZIKA KLÁRA

**Mik Krisztus Gyülekezetének jellemzői? (1Thessz 1,1-8); Krisztus erején nyugodó élet (Kol 2,8-15); Mi gyengíti Krisztus Gyülekezetét? (1Kor 11,20-30); Milyen erők vannak Krisztus Gyülekezetében? (1Kor 2,1-12); Feladataink Krisztus Gyülekezetében az erőnlét fokozása érdekében (Róm 12).*

Csoportkép a 2. oldalon, a belső borítón.

Családos hetekről körkép:

Kolossé családos kör – Nagybörzsöny

A Kolossé körrel az elmúlt években a pilis-csabai evangélikus konferenciatelepen voltunk csendeshéten, jellemzően kb. 80-90 fővel – beleértve ebbe a népes gyereklétszámhoz szükséges 15-17 gyerekvigyázót is. A visszatérő helyszín segítség mind a szervezőknek, mind a résztvevő családoknak, hiszen megkönnyíti az előkészületeket. Idénre azonban csak olyan időpontot ajánlottak számunkra, ami a tanévet érintette. Ezért új helyet kellett keresnünk. Ebből a feladatból a kör vezetői mellett hála az Úrnak, több tag is kivette a részét, s a megoldást is így, egyik tagunk keresése nyomán találtuk meg. A karácsony előtti napokban hívtam fel a nagy-

börzsönyi Malomkert Hotelt, hogy érdeklődjem, kb. 100 fős szállásukon van-e még nyáron szabad hét, illetve hogy bemutassam nekik, mit is szeretnénk mi szervezni. A szállásadó rugalmas volt, még volt egy szabad hete, s közben kiderült, nem is mi lennénk itt az első egyházi csoport: szerveztek ide már csendeshetet más gyülekezetből is. Olyan gyülekezetből is, ahol régi tagjaink is vannak, így volt megbízható forrásunk, mire számíthatunk. A gyors személyes helyszínbemutató után le is foglalóztuk az időpontot.

Mindezt a technikainak tűnő információsort három tanulság miatt írtam le. Elsőként fontos, ha látjuk, ebben a 70+ fős szálláshelyszegmensben csendeshetekre alkalmas helyek tekintetében kicsi az országos kínálat. Nekünk is a sokadik érdeklődés volt ez, s a korábban felhívott helyek között volt olyan, amelynél mi már nem is az első pasaréti csoport voltunk, akiknek nem tudtak helyet kínálni a nyárra. Jó, ha imádkozunk ezért a kérdésért, illetve megosztjuk egymással a tapasztalatainkat, próbálkozásainkat! A második tanulság a kör közös teherviselése: a kör ügyeinek megoldása nem csak a felelős bibliakör-vezetők dolga, hanem közös ügy. Ha közösségként tekintünk magunkra egy bibliakörben, akkor abba mindenkinek ereje és ideje szerinte bele kell tennie a magáét. Hálás vagyok, hogy a Kolossé körben ezt a téli helyszíneresés után az idei nyári hét lebonyolítása során is minden eddiginél átfogóbban megtapasztalhattuk! Rengetegen tettek hozzá a héthez itt-ott, kisebb-nagyobb

dolgokkal, ezzel Isten áldásait közvetítve egymás felé. A harmadik tanulság a hívő nép kapcsolata. Isten népét csak ő ismeri, de mi is ismerhetünk sokakat más gyülekezetekben is, akik akár innen indultak, de másfelé vezette őket Isten, akár másutt – például egy, a BHSz (Bibliai Házassággondozó Szolgálat) által szervezett rendezvényen – találkoztunk velük. Fontos ezeket a kapcsolatokat értékelni, megőrizni és építeni, illetve a saját gyülekezetünk falai közül kinézni. Minden közösség más és más – bűnre továbbra is hajlamos – emberekből áll, akikben rész szerint van az ismeret: nem az a szégyen, ha valamiben kevesebbek vagy gyengébbek vagyunk, hanem ha ezzel nem nézünk szembe.

Mindez az idei csendeshét kapcsán különösen fontossá vált számunkra. Tavaly egy BHSz családos héten vettünk részt feleségemmel és körvezető-társainkkal,

mert a BHSz csoportvezetői képzésének ez volt a vizsgaalkalma. Itt döbbenem rá, hogy amit én a pasaréti fejemmel mindig úgy akartam megoldani, hogy: 1) legyen egy alkalom a témáról – 2) az előadás után a résztvevők beszéljessenek – 3) aztán mindenki vonatkoztassa magára az elhangzottakat – 4) s így ismerjük fel,

miben kell lépniük, – mindez sokkal gyorsabban átmegy, ha szó szerint megmozgatjuk az embereket. Egy-egy szituáció, egy-egy játék, a pároknak szervezett és gondolatilag vezetett séta sokkal gyorsabban és/vagy mélyebben megérinthet, könnyebben megjelezhető a tanulság, s így jól támogatja az Ige üzenetét. És hát 2–3–4 kislányok mellett amúgy sem arról szól az élet, hogy a szülőknek van idejük magukba szállni, s hosszan

magukat vizsgálni. Így délutánonként ima-közösségre, Istennek való (gyerekekkel is) közös éneklésre, beszélgetésre szántuk az időt, s utolsó nap imasétában gondoltuk végig az alkalmakon tanultakat: 1) mit jelent Isten gyermekének lenni, 2) mit jelent ebből kifolyólag nyugalmat, 3) boldogságot, 4) önzetlen szeretetet, 5) jó cselekedeteket, 6) lelkesedést megélni. Hála Istennek az újításban nemcsak a meghívott szolgáló, Horváth Ádám református lelkész volt partner, hanem a csendeshét után a résztvevők kérdőíves visszajelzései is azt mutatták, próbálkozásaink többsége kifejezetten bejött. Istené legyen ezért a dicsőség! Ő vezessen mindannyiunkat alázatban a reformátorok jelmondata szerint: *Semper reformari debet!*

SZÓKE BALU

Látszat és valóság – az Ábrahám kör Magyareregnyen

A Mecsek északi szélén található eldugott kis falu vendégházában lehetünk csendeshéten ebben az évben.

Témánk: A 'látszat és valóság' volt, az egyik alapige pedig: „*Mivelhogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökké-*

valók" (2Kor 4,18).

Három, a közelben szolgáló lelkész volt előadónk.

Első nap Csapkovics Bertalan (Nagyszékely, ref.): a tékozló fiú, és főleg testvére történetéből mutatta be, hogy a bátyja szíve a látszat ellenére ugyanolyan lázadó, független boldogságkeresésre vágyó, mint az öccsée. Nekünk mi van a szívünkben, templomba járó, „jókeresztény” embereknek? És hogyan is láthatjuk ezt igazán meg? – Az Atya egyiknek elébe megy, másoknak utána, mert meg akarja ajándékozni a legfőbb jóval, hogy „vele legyenek” az atyai házban.

Hecker Márton (Dombóvár, metodista) József és testvérei történetén keresztül bátorított minket: merjük-e a látszat, a külső valóság ellenére is rábízni magunkat, mert Isten keresi, hogy kit áldhat meg. Vagy van még valami, amit magunknak tartogatunk? És észrevesszük-e a jeleket, ahogy Isten bátorít, hogy mindent elengedve elinduljunk az általa adott úton?

Sipos Előd (Dombóvár, ref.) alapigéje: „Szentek legyetek, mert én szent vagyok!” (1Pt 1,15), és ez nem csak a látszat kell hogy legyen az ige szerint. Milyen gyakran vannak megszokott, megtűrt bűneink, nem látványosak, de mérgeznek. Elégedetlenség, türelmetlenség, irigység, nyelv bűnei. Engedjük-e, hogy Isten bevilágítson a szívünkbe, vagy maradunk a látszatnál?

Hálásak vagyunk az igéért, az együtt töltött időért, imaközösségeikért, őszinte beszélgetéseikért.

Soli Deo Gloria.

HÁMORI ZSÓFIA

„Jertek el csupán ti magatok egy pusztára és pihenjétek meg egy kevéssé”

Tavaly azon neveltünk, hogy az apró betűs szövegeket már nehezen látjuk: idén már olyanok gyógyulásáért imádkoztunk a reggeli imaközösségben, akikről korábban elképzelhetetlen volt, hogy ne legyenek ott velünk abban az egy hétben, amikor az Igére és egymásra figyelve elcsendesedünk, majd a hitünkben és a közösségünkben megerősödve visszatérünk a hétköznapokba.

A Filadelfia bibliakör idén is Piliscsabán talált nyári otthonra: a missziói telepen ezúttal nem volt más csoport rajtunk kívül, és zsebongó fiatalok nélkül, a kertben és az ebédlőben is szokatlan csendben tudtuk eltölteni az időt. A csendeshetek sajátja, hogy bár kötött napirend szerint élünk, még-

is tág tér nyílik minden olyan elfoglaltságra – beszélgetésre, játékra, pihenésre, sétára –, amiket a hétköznapi életben nehezebben, vagy sehogy sem tudnánk megoldani.

A délelőtti alkalmakat Hecker Márton metodista lelkész tartotta, aki a feleségével, Pálúr Marikával adta a csendeshét egyik biztos alapkövét. Marci Jákób életén keresztül beszélt a hiányból építkező Istenről, az ajándékozó Isten csodáiról, Jákób hagyatékáról, arról, hogy ki méltó a feltétlen bizalomra, vagy, hogy csak a radikális döntésnek van értelme. A vetítéssel kísért előadást követően pedig olyan kérdéseket tett fel a saját életünkre nézve, amiken olykor bizony keményen el kellett gondolkodni – például arról, hogy volt-e valami, amit megbántunk az életünkben, amit ma már másképp csinálnánk, vagy, hogy mi az, ami bálványként nehezedik az életünkre. De arra is bőven volt lehetőségünk, hogy hálával felsoroljuk mindazt a sok jót, ami Isten szeretete által formálta az életünket.

Minden csendeshétnek vannak olyan pillanatai, amikor egymás életének, nehézségeinek, a nehézségből való szabadulásának a tanúi lehetünk: ezek a bizonyásgtételek még inkább közelebb visznek minket egymáshoz és Istenhez. Idén emellett két vendégelőadónk is volt: Csépe Andrea a missziói munkájáról, illetve arról a lélektani folyamatról beszélt, ami a segítő szakmákban nagy odaadással dolgozó embereket gyakran utoléri, nevezetesen a kiegészről. Andrea bizalma, őszintesége lenyűgöző volt, a csapat alig akarta elengedni, annyi kérdésünk volt még felé.

A másik nagy szeretettel várt előadónk Jaczkovits Viktória volt, aki a Z generáció tagjaként „robbant be” közénk. Viktória arról beszélt, hogy miképpen tudnák az egyes nemzedékek tagjai jobban megérteni egymást: ezeket a gondolatokat „fordítva” szokta elmesélni, a Z generáció a célközönsége, de most hozzánk, zömmel X-esekhez igazította a mondanivalóját. Tudományos

kutatásokon alapuló előadását bibliai idézetekkel támasztotta alá, mi pedig mély és értékes gondolatokkal lettünk gazdagabbak kedves, szórakoztató formában.

Az esti alkalmakat Jaczkovits Viktor tartotta, aki vezetőként a feleségével, Mártival a címben idézett igével (Mk 6,31) hívta a csendeshétre a kör tagjait. Viktor most is olyan összefüggéseket tárt fel – ezúttal István vértanúról –, hogy utána nem győztük elmondani az újabb és újabb felismeréseinket. Hogyan van például az, hogy a bűn akkor is bűn, ha egyébként mindaz, ami belőle fakad, Isten tervének a része? A nap végén pedig újra elővettük az énekeskönyvet: a szép hangú testvéreknek köszönhetően számos dalt több szólamban vagy kánonban is el tudtunk énekelni, de volt, akinek a hangja a kis alkalmi kórusunkból is hiányzott.

SÜMEGI NOÉMIA

Betánia házaskör nyári csendeshete

(Csoportkép a 2. oldalon, a belső borítón.)

Az idei csendeshetünknek július utolsó hetén a Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégium adott otthont. A hét gazdag igei tartalmát Hecker Márton metodista lelkész és felesége, Pálúr Marika szolgálata nyomán tette Isten személyessé sokunk számára.

Délelőttönként Jákób történetét vettük nagyító alá, este pedig Marika bizonyásgtételei mentén a hívő élet növekedésének különböző fázisait.

Gyermekeink ezalatt szintén igei alkalmakon vehettek részt, két korcsoport szerinti bontásban. A kisebbeknek Budai Gabriella, a nagyobbaknak pedig a Weidl házaspár tartottak alkalmakat, számos ígét aranymondásként megtanítva nekik.

Az ebéd után, amíg a gyermekeink között szolgáló fiatalok különböző programokkal foglalkoztatták a náluk fiatalabbakat, volt lehetőség lelki beszélgetésekre, vagy éppen csendes pihenőre. A vacsoráig fennmaradó

időben hétfőn a házaskörünkön belüli közös ismerkedős játékban vehettünk részt, szerdán pedig a Greizer házaspár számolt be a vanuatui missziós szolgálatokról. A közbülső napokon ebédőtől vacsoráig kötetlen, szabad program keretein belül lehetett kirándulni a környező hegyvidékben, vagy strandolni Szekszárdon.

Hálások vagyunk Istennek a gazdag lelki tartalomért, a közöttünk az Igével hűségesen és odaadóan szolgáló Hecker házaspárért, az egymást építő és bátorító testvéri közösségért, a gyermekeink között szolgáló fiatalokért, amely kerete nélkül ez az egész tartalom nem kaphatott volna helyet.

Sok kedves emlékekkel távoztunk, és reméljük, hogy Isten maradandóvá teszi az itt hallott igéket az életünkben.

FALUHELYI PÉTER

A Biblia Szövetség kismarosi konferenciája

Idén ismét a kismarosi Ciszterci Monostor fogadta be a 32. Keresztyén Világnézeti (korábban pedagógus) Konferencia résztvevőit a BSz rendezésében. Teljesen kitöltöttük – összesen 48-an – a rendelkezésünkre álló konferencia telepet 2025. augusztus 4. és 8. között.

Az előadások és igei alkalmak fókuszában a szeretet állt. A főtémát idén is Alföldy-Boruss Dezső nyugalmazott református lelképásztor vitte és

kritikus kérdéseket vett elő: Hogyan fér össze Isten személyében a szeretet és gyűlölet? Vajon az emberek közötti szeretet istenképűségünk része-e? Istennel való kapcsolatunk vajon kölcsönös-e? Személyválogatás-e, ha mi nem egyformán szeretünk mindenkit?

A reggeli hitmélyítő alkalmakon személyes hitgyakorlatunk kérdéseivel foglalkoztunk: Vajon ki van a fókuszban? A mi Urunk vagy saját magunk?

Az esti áhítatokon – a szárszói gyülekezeti hetünkhöz hasonlóan – Jézus Krisztus lelkiigazgatói beszélgetései közül ötöt vettünk elő.

A hét közepén jó hangulatú kiránduláson vettünk részt. Voltunk a Nógrádi várban és Horpácon, a Mikszáth emlékházban.

Urunk rendkívüli módon megáldotta együttlétünket még azzal is, hogy egy ilyen konferenciához legalkalmasabb időjárás ajándékozott nekünk – végig nem túl meleg, tiszta és napsütéses, kellemes időnk volt. A konferencián rendszeresen résztvevők immár valóságos krisztusi közösséggé formálódtak. Sok jó és építő beszélgetés folyt a szépséges természetben és környezetben.

EJ

Kiss Gy. Csaba (1945–2025) pasaréti éve

2025. július 23-án, 80 éves korában elhunyt Kiss Gy. Csaba művelődéstörténész, egyetemi tanár, a Magyar Demokrata Fórum egyik alapítója. Halála után közvetlenül nagyon személyes hangú és nagyon tiszteletteljes nekrológok jelentek meg. Elmondták, milyen nagy jelentősége volt a magyar nemzeti érzelmű szabadelvű hagyomány és ugyanakkor a kelet-közép-európai öntudat feltámasztásában és továbbfejlesztésében. Nekünk most csak az a feladat maradt, hogy a gyülekezetünkkel való kapcsolatára emlékezzünk, amiről viszont talán mások nem is nagyon tudnak.

Csak felnőtt korban, az egyetem elvégzése után konfirmált, de az akkor kapott szilárd hitbeli alap minden további tevékenységét megszabta. Ez után, az 1970-es években kezdtek el néhány barátjával együtt a pasaréti istentiszteletekre járni. Emlékszem a templom előtt beszélgető kis csoportjukra az istentisztelet után. Csaba csakhamar szeretett volna egy bibliakörbe is bekapcsolódni, és Cseri Kálmán az akkori keddi házikört, a mai Filippi kör elődjét ajánlotta. Ide, Kálmán megbízásából, Avar Gábor és felesége hívták meg 1979-ben. Ettől kezdve Csaba több mint 10 évig, a 90-es évek elejéig járt a templomba és a körünkbe is. Felesége, Éva, katolikus lévén, ritkábban jött el, de vele is, és az ő időközben Erdélyből áttelepült szüleivel is nagyon jó, szinte családias viszony alakult ki. Közben nőtt fel kislányuk, Eszter is, aki már a Baár-Madasba került gimnáziumba.

Erre az időre esik Csaba nagy jelentőségű politikai alkotó tevékenysége, a Bethlen Gábor Alapítvány életre hívása, az Írószövetségben lezajlott fordulat, Lakitelek és az MDF megalapítása. Mindezekben neki fontos szerep jutott, és mi sokszor még a gondolatai kialakulása közben hallottuk őt ezekről beszélni. Bizonyára fontos szerepet játszottak terveiben és állásfoglalásaiban a templomban hallott és a bibliakörben megbeszélte igék. Mi közelről láthattuk, hogy ezek voltak gondolkozása legbelső irányítói.

Élete végéig rendszeresen naplót vezetett.

Most tudtam meg, hogy minden év elején ugyanazt az igét írta be az első oldalra, amely így joggal tekinthető élete vezérigéjének:

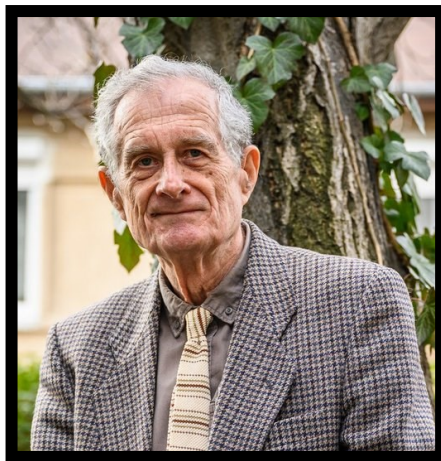
„Békességben fekszem le és legott elaluszom; mert te, Uram, egyedül adsz nékem bátorságos lakozást.” (Zsolt 4,9) A temetésén a lelkipásztor ezt azzal egészítette ki, hogy ez az ige az utolsó, nagy elalvásra is érvényes: akkor is nyugodtan hajthatja álom-

ra fejét, mert az Úr ad neki „bátorságos lakozást” az ő országában.

Kiss Gy. Csaba később máshová költözött, elkerült Pasarétról, de ha ritkán találkoztunk is, a régi baráti viszony végig megmaradt. Utolsó pasaréti szereplése egy előadás volt a Világ-egyetemi előadások sorozatban, 2014. április 4-én*. Ebben az előadásban a magyarság és szomszédai közötti megértés szükségességéről beszélt, ami talán a legfontosabb és legkeresztyénibb mondanivalója volt.

VICZIÁN ISTVÁN

* refpasaret.hu/Egyeb anyagok/Vilag-egyetem

Rajkai Zoltán: Tízparancsolat – személyes előadás

Hitem szerint ebben a gyűlölködő, nyomasztó, felfordult és feszültségekkel teli zavaros korszakban arra van a legnagyobb szükségünk, hogy visszatérjünk Isten törvényéhez, amely eligazít, helyes döntésekre és életútra vezet bennünket. Személyes megtérésre Istenhez. Számomra hitből és szívből fakadó vállalás, hogy erre felhívjam a figyelmet.

Mert azt mondja a Szentírás: „Az igaz ember pedig hitből él.” (Róm 1,17)

Szakmailag, szellemileg és lelkileg is rendkívül különleges és egyedi feladatot vállaltam az előadás elkészítésével. Hívó keresztyénként évek óta foglalkoztatott a gondolat, hogy gyakorló színművészként a színházművészet eszközeivel is bizonyosságot szeretnék tenni Istenről. Sok-sok év és imádság után érkezett el ez a lehetőség. A „nagy járvány” idején egy barátom felhívta a figyelmet az NKA egyik pályázatára, amelyben kisebb színházi produkciók elkészítésére lehetett pályázni koprodukcióban valamilyen társművészzel. Akkor jött a sugallat.

A világjárvány alatt döböntem rá, hogy az úgynevezett keresztény világban az addig megszokott értékek összekuszálódnak. Nyilvánvalóan ez nem akkor kezdődött el, de én valahogy akkor eszméltem rá lelkileg is. A kommunizmus hazugságai után végre viszszaléptünk a keresztény nyugat kötelékébe, de eltelt lassan egy emberöltő, és azt látom, hogy nagyon furcsa irányt vesz a nyugati civilizáció. Társadalmainkból eltűnik a közös alap, a zsinórmérték, ami egységben tartotta a zsidó-keresztény kultúrát. A kereszténység értékei feloldódnak valami absztrakt emberi elképzelésben. A teremtmény, az ember által alkotott relatív etika és morál le akarja söpörni a Teremtő, az Isten által megalkotott abszolút etikát és morált. Arra gondoltam, hogy újra vissza kell nyúlni

az alapokhoz, mert megint elszakadunk Isten törvényétől – mint már annyiszor a történelem során –, és akkor vészterhes idők jönnek.

Emlékszem, az autóban ültem, vezettem és ilyesmiken gondolkodtam, amikor beugrott Cseri Kálmán könyve a Tízparancsolatról. Pontosabban „A Törvény betöltése” című igehirdetés-sorozat, amelyet én is hallgathattam élőben, hiszen 1996 óta járok a pasareti gyülekezetbe. Arra gondoltam, hogy Kálmán bácsi igehirdetéseinek szövegeit felhasználva a Tízparancsolat témakörében készítek egy előadást. Amely egyúttal egy színházi kísérlet is lenne arra nézve, hogyan lehet egy prédikációgyűjteményt a színház eszközeivel megszólaltatni úgy, hogy az természetesen nemcsak vallásosoknak, hívőknek, templomba járó keresztyéneknek legyen érdekes, hanem minden színházat szerető és a témára nyitott embernek. Főleg fiataloknak. Az evangélizáció volt a célom.

Így jutottam el az ötletig, hogy a teátrális forma és alaphelyzet a fesztiválokról is jól ismert DJ-k világa legyen. Ez a fiatalok többségének abszolút ismerős. Van egy hatalmas LED-fal, amelyen mindenféle vizuális tartalom és effekt megjelenik, előtte pedig egy zenei producer, divatos néven DJ, órákig tolja a show-t. Az én előadásomban azonban a színpadon egy mai modern DJ a puszta szórakoztatás és bulizás helyett Istentől kapott tartalmakkal tölti meg az estét zenei betétekkel, aláfestéssel.

Az is hamar eszembe jutott, hogy a Sinai-hegyen és a környékén játszódó eseményhez, a kőtáblák átadásának mózesi történetéhez a homok illik leginkább díszletként. Felkerestem a világhírű Kossuth-díjas grafikusművész, animációs filmrendező Cakó Ferencet, és megkértem, hogy készítsen az előadáshoz homokképeket, homokanimációkat, amit ő nagyon kedvesen el is vállalt. Ezeket a homokanimációkat aztán Koltay Dorottya Szonja vizuális művésszel tovább formáltuk, közelítve a látványt a DJ-k vilá-

„A TÖRVÉNY BETÖLTÉSE A SZERETET”

TÍZPARANC SOLAT

SEMÉLYES ELŐADÁS
RAJKAI ZOLTÁN

2025. SZEPT. 19-20. PASARÉTI REFORMÁTUS
PÉNTEK 19⁰⁰ SZOMBAT 19⁰⁰
1026 Budapest, Torockó tér 1.
www.refpasaret.hu/tizparancsolat

As előadás díjmentesen megtekinthető!

REGISZTRÁCIÓ ÉS TOVÁBBI INFORMÁCIÓK:

vált világossá, hogy önmagukban a prédikációk szövegei nem működnek színházi kontextusban, mert túlságosan tanító jellegűek, nagyon sok egyházi utalást, szakzsargont és a templomban szokásos liturgikus elemet tartalmaznak. Hiányzik belőlük az a személyes drámai jelenlét, ami a nézőknek átélhetővé teszi a mondanivalót.

Ezek után tovább dolgoztam a szövegen több mint két évig. Megtartottam minden fontos gondolatot és tanítást Kálmán bácsi szövegeiből, de igyekeztem az egészet a saját életemből vett történetekkel és személyes hitbeli tapasztalataimmal átszőni. Végül létrejött egy közel kétórás színházi előadás, ami műfaját tekintve személyes vallomás a hitről, bizonyosságértel Istentől és tanítás a harminc évszázada ható Tízparancsolatról. Isten dicsőségére ez valami egészen új színházi műfaj lett – nem tudok róla,

gához. Szonja egyébként élőben keveri a vizuális effekteket az előadás folyamán.

A próbákon kezdetben kizárólag Kálmán bácsi szövegeit használtam, de idővel rá kellett jönnöm, hogy a több mint negyven prédikáció szövegét nem tudom olyan mértékben meghúzni, sűríteni, hogy az elfogadható hosszúságú és befogadható legyen a nézők számára. A legrövidebb verzió is majdnem négy óra hosszú volt. 2022 őszén tartottam egy munkabemutatót a Karaván Színházban, ahová meghívtam több barátomat, ismerősömet, akikkel azután alaposan átbeszéltük az előadás tanulságait. Akkor

hogy valaha készült volna ilyesmi. Ezért is neveztem el személyes előadásnak.

Az Úrnak hála 2024 decemberében bemutathattam a Tízparancsolatot a budapesti Vigadóban. Most pedig kimondhatatlan hálát érzek, és hatalmas öröm és megtiszteltetés számomra, hogy az előadást meghívta a gyülekezet, és „ithon” is bemutatathatom. Hálát adok a mi Atyánknak mindazokért, akik áldozatkészen támogatják és segítik, hogy ez a rendhagyó előadás a pasaréti templomban is látható legyen.

RAJKAI ZOLTÁN

Az ifjúság hírei

PIKK – tisztatavi emlék

Az Úrnak hála idén nyáron együtt élvezhettük a Tisza-tó szép természeti világát a PIKK kenutúra keretében június 4. és 6. között. Közel 30-an vettünk részt ezen a hétvégén. Első nap már az utazás során kialakult a jó hangulat a különböző ifikből összegyűltek között. Az odaút során némi nehézségekbe ütköztünk, mert sokat késtek a vonatok, de Istennek hála megérkezhettünk a szállásra. A napot egy rövidebb alkalommal zárhattuk, amin egy bizonyágtételt hallgathattunk. Másnap reggel nagy lelkesedéssel indultunk a partra a csónak kölcsönzőhöz, ami csak pár percre volt. Ott már várt minket a túravezetőnk, és egy gyors bevezető után 3-4 fős kis csapatokba alakulva vágunk neki a Tisza-tónak.

Kellemes volt az időjárás, nem kellett min-

dig a meleg tűző napon eveznünk. Az első szakaszon sok vízi ösvényt bejártunk, ahol a nádas vagy a fák árnyékában megnézhattuk közelről az ottani élővilágot. A csónakokkal egymáshoz közel haladtunk, próbáltuk elkerülni az ütközéseket, de nem mindig sikerült. Nem lett senkinek baja, és legtöbbször csak egy kicsit nevetve tovább haladtunk. A szűk csatornák után kiértünk a Tisza-tó nyíltabb részére, ahol a víz felszínét a tavirózsák és sárga vízitökök szinte teljesen beborították. Volt, ahol annyira sűrűn nőttek, hogy már a víz sem látszott közöttük.

Amikor már kezdtünk fáradni – nem sokkal később értünk a túra feléhez –, megálltunk egy pihenőhelyen. Az ottani étkezdénél ebédeltünk, és utána még egy bő óra beszélgetés után mindenki összepakolt, és indultunk a csónakokhoz készülni a vissza útra. Mindenki sorban beszállt, és mikor a

vízen volt az egész csapat, indultunk is vissza. A szállás felé haladva az egyik sekélyebb helyen megálltunk strandolni, ahol labdáztunk, úsztunk és jól éreztük magunkat. Tovább haladva már jól elfáradtunk a végére. Így értünk vissza.

Kipakoltunk a csónakokból, készült egy csoportkép, és sétáltunk is vissza a szállásra, mert este bográcson készítettük el a vacsorát. Nagyon jó hangulat volt, sok vidám beszélgetéssel, és közben egy jót ettünk. Ezt egy esti alkalom követte, amin őszintén, nyíltan tudunk beszélgetni az igéről, és ezáltal erősíteni egymás hitét.

Utolsó nap már csak összepakoltunk, akik autóval jöttek, kivitték a többiek a vonatállomásra, így nem kellett sokat sétálni. Mindenki a Tisza-tó szép látványának és a felejthetetlen esti vidám beszélgetések emlékével mehetett haza.

KOPPÁNY MÁRTON

A Jósiás ifi első csendeshete

Az idei nyári csendeshét nagyon sok vidám és színes programot tartogatott nekünk.

Az első napon, szombaton késő délután érkeztünk, ezután egy ismerkedős játékkal kezdünk. A hét további részében a programterv hasonló volt: reggeli, szobavizit, csendesség, tízórai, alkalom a nagyteremben, kiscsoportos beszélgetés, ebéd, csendespihenő / szabadidő, délutáni program, végül vacsora és esti alkalom.

A délelőtti alkalmakat Tibor bácsi tartotta, a hét témája Dávid volt. Vasárnap nagyon izgalmas fáraózás volt, azután pedig egy eszméletlen vízcicata következett. Végül az estét az alkalom után a fáraó eredményhirdetésével zártuk. A hétfői napon sajnos zuhogott az eső, de nem hagytuk, hogy ez kedvünk szegje, így is jól szórakoztunk: egész délután a nagyteremben társasoztunk. Kedden rengeteget zászolóztunk, majd a délutáni

program keretében egyik gyülekezeti tagunk, Kóvágó Győző jött előadást tartani arról, hogy a jóga és a pilates spirituális alapú-e. Bajnokságokra is lehetett jelentkezni, pl. sakk, csocsó, foci, pingpong. Szerdán következett az ifi név választása, az utolsó két opció az Illés és a Jósias volt, de végül a Jósias mellett döntöttünk. Így lettünk Jósias ifi. Csütörtökön meg is festettük hozzá az egyenpólóinkat. Azután elindultunk a púpra naplementét nézni. Közben mindenki kapott egy párt maga mellé, akit még kevésbé ismert, és félórát beszélgettünk. Majd mikor felértünk, pár perc után már gyönyörködhettünk is a látványban. A péntek a szabad játéké volt, rengeteget zászlóztunk. Szombaton már hangolódtunk a hazaindulásra. Az egyenpólókban csináltunk egy csoportképet, utána pedig kihirdették a szobavizit és a bajnokságok eredményét. Azután nekiálltunk takarítani.

Majd végül hazaindultunk. A hét gyorsan eltelt, de nagyon sok új élménnyel gazdagodhattunk. ☺

VONA MARCSÓ

„Isten közelsége oly igen jó nékem” – Jonathán hét 2025

Zsoltárok 73,28

A Jonathán ifi a 4. csendeshetét töltötte júliusban Neszmélyen. A hetet egy délutáni alkalommal indítottuk, majd a vacsora után két csoportban beszélgethettünk az elmúlt időszakban történt dolgainkról. A héten két témával foglalkoztunk párhuzamosan, amelyek Isten áldásának köszönhetően egymásba fonódtak. Illés történetéről Mező Miklós lelkipásztortól hallhattunk, Cseri András pedig Keresztelő János életét tárta elénk.

Illés történetén keresztül megláthattuk, hogy Isten szolgálatában állni kiváltság, amihez megkapjuk Tőle a szükséges erőt és gondoskodást. Amikor éhínség volt, Isten hollókkal küldött ételmet Illésnek, majd egy özvegyasszony által látta el. Még, ha üldöztetésekben van is részünk, Ő gondoskodik rólunk és arról, hogy az Igéje célt érjen. Ezt nem nekünk kell önerőből megtennünk, mi csak eszközök vagyunk Isten kezében, aho-

gyan az áldozatot sem Illés gyújtja meg, hanem Isten az ő hatalmával. Amikor Illés a halálát kívánja, mert belefárad a szolgálatba, akkor tud csak újra felállni, amikor nem a nehézségekre, hanem Istenre tekint. Ahhoz viszont, hogy legyen ereje a következő feladatra, először ennie kellett. Nekünk is táplálkoznunk kell Isten Igéjével, hogy elbídjuk a ránk bízott terhet. Azt is megláthattuk, hogy nem megoldás elbújni, hiszen Isten elől senki sem rejtőzhet el, és csak megakadályozzuk abban, hogy használjon minket. Neki őszintén elmondhatjuk félelmeinket, és Ő megoldást ad azokra.

Keresztelő János életét tanulmányozva megtudtuk, hogy körülbelül 30 éves korában hívta el Isten, ami későinek tűnhet, de az Ő időzítése mindig tökéletes. Példaértékű, hogy egész életét az Úrnak való szolgálatnak szentelte, ezáltal újra és újra megtagadva önmagát. Élete végét börtönben töltötte, de Isten ezt az időszakot is felhasználta arra, hogy a szívét formálja. Nem csak az jó nekünk, amiről mi azt gondoljuk, hogy hasznos. Heródes pedig elrettentő példaként jelenik meg, hiszen Isten több alkalmat készített neki, amikor hallhatta az Igét, ő azonban nem tért meg. Lehetőségei elfogytak Keresztelő János lefejezésével. Nem halogathatjuk, és nem mulaszthatjuk el az Istentől kapott lehetőségeket.

Délelőttiünk a szokásos neszélyi rend szerint teltek. Reggeli előtt fakultatív imakörön lehetett részt venni. A közös reggelit követően pedig egyénileg csendesség formájában járulhattunk Isten színe elé. Délelőtti alkalmainkon felváltva hallhatunk Illés és Keresztelő János történetéről. Később pedig kiscsoportos beszélgetés keretein belül elmélkedhettünk a hallottakról.

Délutánjainkat sokszor zászlózással, röpzéssel töltöttük, amelyek nagyon jó hangulatban teltek. Egyik este felmentünk a Púpra, hogy onnan nézhessük a naplementét. Szerdán kertészkedéssel telt a délutánunk. Tartottunk egy beszélgetős délutánt is, ahol

még jobban megismerhettük ifis társainkat. Pénteken egy közös fagyizás után félórás beszélgetésekre indultunk a Duna-part felé.

Csütörtök délután a Dunaalmási Szeretotthonban szolgálhattunk. Egy közös énekléssel kezdtünk, majd Bárti Márton ifjúsági lelkész mesélt az otthon történetéről és a jelenleg bentlakókról. Két vers felolvasásával is kedveskedett nekünk, az egyik Bódás János: Ki van jelölve a helyed, ajánljuk elolvasásra. ☉ A lakóktól saját készítésű ígés könyvjelzőket kaptunk. Lehetőségünk nyílt a bentlakók lakrészének megtekintésére és a velük való beszélgetésre is. Jó volt látni és tapasztalni a velük töltött idő során Isten hatalmas munkáját az életükben.

Hálával vagyunk az újabb együtt tölthetett időért. Szeretnénk, hogy ezután egyre többet fordítsuk figyelmünket Istenre. Hálás a szívünk a sok szolgálóért, akik bátorítanak, tanítanak bennünket, és el nem fogó türelmükkel és szolgálatukkal támogatnak minket. Köszönjük alkalomtartóinknak és konyhásainknak az egész heti munkájukat. Köszönjük a testvérek imahátterét! Zárásként hálásak vagyunk Istennek, hogy már négy éve együtt lehetünk és hogy újra összehozott minket!

LAKATOS ANNA ÉS VONA JULCSA

Bódás János:

Ki van jelölve a helyed

Azért van síró, hogy vigasztald,
és éhező, hogy teríts asztalt.
Azért van seb, hogy bekösse kezed.
Vak, elhagyott azért van, hogy vezesd.
Azért van annyi árva, üldözött,
hogy oltalmat leljen karod között.
Azért roskadnak más vállai,
hogy terhüket te segítsd hordani.
Az irgalmat kínok fakasztják,
s mélység felett van csak magasság.
Ha más gyötrődik, vérzik, szenved,
azért van, hogy te megmutathasd:

mennyi szeretet van benned.

Megmutattad-e néha legalább?
Enyhült, s szépült-e tőled a világ?
Vagy tán kezdetől támadt foltra folt?
Ott is, hol eddig minden tiszta volt?

Ki vagy? Vigasznak, írnak szántak,
menedéknek, oszlopnak, szárnynak.

Ki van jelölve a helyed,
ne nyugodj, míg meg nem leled.

Csak ott leszel az, aminek
rendeltté. – Másként rideg,
céltalan lesz az életed.

Mag leszel, mely kőre esett,
elkallódott levél leszel,
mely a címzetthez nem jut el.

Gyógyszer, ami kárba veszett,
mit soh'se kap meg a beteg.

Rúd leszel, de zászlóltalan,
kalász leszel, de magtalan,
cserép, amiben nincsen virág,
s nem veszi hasznod sem az ég,
sem a világ.

Hazatérés

- nyári ifi-félhét a Béreaában

„Végre hazaértünk!” – ez a gondolat kúszott be a fejembe, miközben leparkoltunk a Szitás ház előtt és kiszálltunk az autóból a régi fák lombjai alatt. Jó ideje már, hogy utoljára Neszmélyen jártam. Talán 3–4 éve lehetett, mikor a pandémia után először volt szabad közösségi eseményeken részt venni. Most mégis úgy éreztem, mintha csak tegnap hagytam volna itt ezt a varázslatos és áldásos helyet.

A Bérea ifibe néhány hónapja kezdünk el járni megnyasszonyommal, Zsófiával, hogy egy nagyobb kihagyás után újra hívó és hasonló élethelyzetben járó testvéreinkkel együtt fejlődhessünk a hitünkben. Mikor megtudtuk a nyári hét dátumát, szinte egyértelmű volt, hogy nekünk is ott a helyünk. Lelkesen vártuk, hogy közösen tanulhasunk ilyen téren is. „Mégis melyik hely lehetne jobb erre a célra, mint Neszmély?”

Nagy örömünkre az ifi egyre népesebbé vált a tavalyi év során. Páran újdonsült házastársukat követve jöttek az ifibe, valamint lett néhány új baba tágunk is. Ugyan először bizonytalan volt, hogy a bővült, akár még pici babával élő családok hogyan tudnak eljönni, de az Úrnak hála megoldódott ez a kérdés is: a szombattól keddig tartó rövidített hétre sokkal többen el tudtak jönni, mint az elején reméltük, és áldott, üdítő hangulatú

napokat tölthettünk el együtt június 28-a és július 1-je között.

Az igei szolgálatot Árvavölgyi Béla, tahi-
tőftalusi lelkész testvérünk vállalta. Béla Pál
Timóteushoz írt második levelének részleteit
és elemzését tárta fel a héten, napi két alkal-
lom során. Felüdítő volt hallgatni a pörgős
érvekből és gondolatokból álló prédikáció-
kat, amelyet gyakran történelmi kitekintők-
kel és Kálvin bibliamagyarázatával taglalt.
Az ígerészen Pál szavai egy jó mentort
idéztek bennem, aki vezeti, biztatja és inti a
fiatal testvérét, Timóteust a szolgálatban.
Számomra személyessé vált az üzenet, hogy
mindent fogadjunk el, ahogy Isten adta, és a
szolgálatot ott is kell és lehet végeznünk,
ahol épp vagyunk. Azután pedig, ahova
indít Isten, ott kell helyt állni, és ha úgy ala-
kul, Krisztus katonájaként szenvedést kell
elviselnünk annak okozása helyett. Ha pedig
Istentől várjuk és kapjuk az elismeréseinket,
akkor nem szorulunk rá az emberektől jövő
visszaigazolásokra, és az önértékelésünk is a
helyére kerülhet. Ezek a példák mélyen a
szívembe vésődtek.

Köszönjük az áldásos szolgálatot.

Az egyik délután ifivezetőink, Thaly Anna
és Klucsik Dávid egy fórumbeszélgetést
szerveztek az ifiközösséget érintő kérdésekről,
fejlesztési javaslatokról. Ennek fő témája
többek között az imaközösség és
nehézségei köré épült: mit lehet-
ne tenni annak érdekében, hogy
többen csatlakozzanak egy közös
imádsághoz? Számos vélemény
és építő gondolat vetődött fel a
beszélgetés alatt, megtudhattuk,
hogy mik a gátló okok ilyen eset-
ben, és Dávidék rengeteg átgon-
dolnivaló ötletet kaptak későbbre.
A téma lekerekítése végül egy
néhány hete tartott ifin követke-
zett be, ahol Székely Tamás lelki-
pásztor, egyben ifitársunk, az
imádság módjairól és az imakö-
zösség céljáról beszélt nekünk

Jézus szavai alapján: hogyan imádkozott
Jézus és hogyan oktatta a tanítványokat is
erre, hiszen az imádság tanulható!

A rövidített hetünket egy nagy közös kaja-
kozással dobtuk fel a neszmélyi Duna-ágon.
A csapattal kiéltük versenyszellemünket is,
ahogy egymással vetélkedve igyekeztünk
elérni a következő mólóig. A Duna üdítően
hűvös volt a nyári melegben, nem tudtuk
megállni, hogy kétszer is kikössünk és úsz-
szunk egyet a friss vízben.

A Neszmélyre hazatérés élményét most
már első alkalommal Zsófival is megosz-
hattam. Mindig jó megtapasztalni Jézus sze-
retetét, és személyesen átélni az ígérétenek
beteljesülését, hogy „*ahol ketten vagy hárman
összegyűlnek az én nevében: ott vagyok köztük*”
(Mt 18,20). Hiszen ezen a héten is új
élményeket, mély gondolatokat és erős
„kritikákat” is hazavihettünk az életünkről
az ige segítségével. Az Úr adjon nekünk még
sok boldog pillanatot az ifiközösségünkben
is!

RAJKAI BOLDIZSÁR

*Gyülekezettörténeti érdekességként megemlí-
tem, hogy a Szerdai ifi 2004-ben már csónakázott
Neszmélynél a Dunán. Erről egy kép is tanúsko-
dik (A szerk.):*

Érezték és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki ő benne bízik. (Zsolt 34,9)

Kárpátalján születtem, és ott nevelkedtem fel egy szerető családban. Már egészen kisgyerekkoromtól kezdve nagy- szüleim igyekeztek katolikus hitben nevelni. A Szentírást olvasva magyarázták el a különböző történeteket, illetve imádkozni tanítottak. Később a Kárpátaljai Református Egyház szervezésében eljuthattam egy keresztyén ifjúsági táborba, ahol az igehirdetések és a személyes beszélgetések által értettem meg, hogy Isten nélkül élem az életemet, bűnös szívvel. Olyan erővel szólított meg az Úr, hogy lehetetlen volt ellenállni. „Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, és áthatol az elme és a lélek, az ízületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait.” (Zsid 4,12) Átadtam az életemet az Úr Jézusnak, hogy Ő legyen ezután életem Ura és Megváltója! Elmúltak az aggodalmaim és félelmeim a jövőmet illetően és ehelyett nagy békességet kaptam az Úrtól. Emellett pedig éhséget és szomjúságot az Ige olvasása és mélyebb megismerése iránt. Vágytam az Úrral való naponkénti csendességre, közösségre.

A Pasaréti Református Gyülekezetbe 2002-től kezdtem el járni istentiszteletre. Nem sokkal később csatlakoztam a szerdai ifjúsági körhöz, mely idővel Szerdai körre formálódott. Itt számos testvért és barátot kaptam az Úrtól, melyért a mai napig nagyon hálás vagyok! Az imaközösségünk is ebből a csoportból alakult. A körünk 2024 októberében megszűnt, és ezt követően néhányan csatlakoztunk az Ábrahám-körhöz, ahol nagy szeretettel fogadtak valamennyiünket.

Nagyon sokat jelent nekem a gyülekezet- hez tartozás, a testvéri-baráti kapcsolatok ápolása és a szolgálati lehetőségekben való részvétel. Meglátásom szerint vannak a gyü-

lekezetünkben fáradhatatlanul munkálkodó testvérek, akikhez képest az én szolgálatom nem sok, mégis az Úrtól kapott feladatokat az Ő kegyelméből hűséggel igyekszem elvégezni. Sok fáradtsággal, lemondással járhat egy-egy szolgálat, viszont az Úr olyan örömet és békességet ad Szentlelke által, ami drága kincs minden gyermeke számára. Ezért a kedves olvasót is, gyülekezetünkbe járó fiatal és felnőtt egyaránt buzdítani szeretnék a különböző szolgálatokban való részvételre.

Bátorításul szeretnék megosztani egy személyes tapasztalatot. Tavaly nyáron nekem lehetetlennek tűnő feladattal bíztak meg. Teljesen biztos voltam benne, hogy ez a feladat meghaladja mind az erőmet, mind a képességeimet. Pánikszerű félelem lett úrrá rajtam, míg kétségbeesésben leborultam imádságban az Úr elé. Miközben elmondtam aggodalmaimat az Úrnak, Ő eközben formálta át gondolataimat, és mély békességet adott a szívembe. Megértettem, hogy az a feladat valóban meghaladja lehetőségeimet, de ha a szolgálatvégzés során Őreá figyelek, akkor sikerülni fog. A Szentlélek pedig eszembe juttatta a Péter vízen járásának történetét (Mt 14,22–33). Csakis úgy fogom tudni végezni a szolgálatomat, ha közben az Úrra figyelek, de ha leveszem a tekintetemet az Úrról, akkor süllyedni fogok, vagyis kudarcot vallok. Hála és dicsőség az Úrnak, hogy el tudtam végezni a feladatomat! Nagy bátorítás ez nekem azóta is: ha az Úr megbíz bármilyen feladattal, akkor Ő tesz képessé arra, hogy én azt el is végezzem. Csak ne hátráljak meg, kezdjem el, és Ő eközben adja erejét, bölcsességét.

Azonban egy szolgálat sem helyettesítheti az Úrral való mély, szoros közösséget, a Neki való engedelmisséget. „Az Istennel való magános csendes közösségünk mélységétől függ érte végzett nyilvános szolgálatunk értéke.” (Oswald Chambers)

MÜLLER ÉVA

Hétköznapijaink

Beszélgetőtársaink

**dr. Koppány Szilveszter és
Koppányné Lengyel Szilvia**

Meséljtek néhány mondatban az újjászületésekről!

Szilvi

Katolikus családból származom, édesapám egyik idősebb testvére ma is papként szolgál. Ennek ellenére istenképemet a református lelkeség formálta. Édesapám egyik munkatársa, Mártika néni (Némethné Csiszár Márta) az 1990-es évektől tartott csendeseket, ahol másként hallottam Istenről, mint korábban.

Mártika néni nyaranta, a szabadságát erre áldozva, 4 héten keresztül fogadott be szabolcsi gyerekeket, akik többségében mélyszegénységben élnek. Ezeket a heteken igyekezett testi-lelki szükségégeinkről gondoskodni, a mennyország egy kis szeletét megmutatni. Gyerekként itt tértem meg, bár később az életemen ez nem tükröződött.

Szilveszter

Sokszor megfordult a fejemben, hogy ez a világ önmagában túl sekélyes. Sorsfordító tapasztalat volt számomra az is, hogy Szilviben olyan hiteles, valódi hittel találkoztam, mint soha

előtte. Ez a két dolog indított el engem a konfirmációs előkészítő felé, majd 2019-ben konfirmáltam.

Messziről indultam, nem voltak gyermekkori megtapasztalásaim a hittel kapcsolatban. Azt már most látom, hogy sok olyan dolog van az életemben, amin korábban nem tudtam a saját emberi erőmből túllépni, de most már – még ha el is bukom út közben – jó reménységem van arra, hogy az Úr segítségével ezekkel meg tudok küzdeni. Számomra a megtérés folyamatos belátása annak, hogy nem megy egyedül. Az elején, az első istentiszteletek idején vált világossá számomra, hogy az igében milyen mélységek vannak, és képes újra és újra újat mondani az embernek.

Hogyan kerültetek Pasarétre?

Szilvi

2017-ben költöztem Budapestre, az egyetemen szla-

visztika szakon tanultam, orosz tolmácként végeztem, majd elkezdtem dolgozni. Volt némi ismeretem a gyülekezetéről, először a kíváncsiság hajtott ide. Kaptam egy meghívást is az egyik ifibe, ők a soron következő programjukra is elhívtak, ahol jól éreztem magam, így maradtam. Mivel Budapesten nem ismertem senkit, az életemet a munka és a templomi közösség töltötte ki.

A gyülekezetbe járva felfedeztem magam bennem, hogy szeretnék konfirmálni és elköteleződni a református hit mellett. Még ebben az évben elkezdtem a konfirmációs előkészítőt, és 2018 tavaszán konfirmáltam. Szilvesztert a konfirmációm után néhány hónappal, a gyerek-szolgálat kapcsán ismertem

meg. Itt házasodtunk össze. 2019 óta vagyunk a Józsué kör tagjai, ahová nagyon szeretünk járni, Isten különleges ajándéka számunkra ez a kör.

Szilveszter

Kicsit idősebb vagyok Szilvinél, 1975-ben születtem a mai Dunaújvárosban. Senki sem járt rendszeresen templomba a családban, csak sátoros ünnepek vagy nagyobb események kapcsán fordultak meg a gyülekezetben. Ebből kifolyólag nem is nagyon kerültem közel az Úrhoz ebben az időszakban. Aztán orvos lettem, Budapestre költöztem. Ahogy éltem az életemet, egyre inkább úgy éreztem, hogy valami hiányzik. Ezzel egyidőben nővérem többször is hívott a gyülekezetbe, az egyik házaskörbe, ahol egyébként Szilvi rendszeres gyerekvagyó volt. Először egy szerdai bibliaóra jöttem Pasarétre, de végül nem jutottam oda. Ahogy a templomkertben kerestem, hová kéne mennem, Szilvi épp a gyerekekkel volt a kertben, akkor találkoztunk először.

Mit jelent számotokra a hitben járás a hétköznapiakban?

Szilveszter

Amióta házasok vagyunk, mind a ketten rengeteget formálódtunk, változtunk. Könnyű az Igét meghallgatni, gyülekezetbe járni, de a hétköznapiak az igazi próbái

annak, amit az ember hall az igehirdetésben. A hétköznapi harcokon, kudarcokon, nehézségeken nem tudunk önállóan túllépni. Itt megmutatkozik az ember valós, bűnös, gyenge énje. Sőt, a korából fakadóan talán egyre kevésbé látja meg ezeket az ember. Sok hibámat én is elég régóta elég pontosan látom, de Isten nélkül sosem tudtam túllépni rajtuk. Ugyanakkor Isten segítségével van, amiben sikerül változni.

Szilvi

Nekem óriási bizonyág látni ezeket a változásokat Szilveszter életében. Számomra az ő élete igazi tanúság arról, hogy Isten mindenkit át tud formálni, és úgy cselekszik, ahogy azt ő bölcsességében kigondolta. A mi életünk nem egy ún. „tankönyvi” példa. Ez olykor nehézség, másszor kiváltság, mert így tapasztaljuk meg igazán, hogy „Az én gondolataim nem a ti gondolataitok...” (Ézs 55,8)

Sajnos tapasztalatlanságom, korom okán kezdetben tévesen azt gondoltam, hogy én „jobb” hívó vagyok, hiszen gyerekkorom óta annyit mindent tudok már. De komoly lecke volt az elmúlt 7 év, hogy Isten nem így működik, előtte nem számít, hogy mióta jársz templomba vagy hány igét tudsz fejből.

Isten nagy ajándéka számunkra kislányunk, Jázmin.

Most 4 éves, én pedig egy éve a családi vállalkozásban dolgozom. Sok váratlan és kemény kihívás kapcsán kellett felismernem, hogy nem az vagyok, akinek hittem magam. Jézus engem is szembesített azzal, hogy „senki sem jó, csak egyedül Isten” (Mk 10,18b).

Van olyan igehely, ami sokat jelentett számotokra?

A Józsué kör különösen fontos számunkra, csoportunk nevét is tudatosan választottuk. A világban végbenemő nehézségek a mi hétköznapiainkra is hatással vannak, és sokszor mi is parányi sáskának érezzük magunkat az óriásokat látva (Józ 13,33). De nem felejtjük el, amit megígért nekünk az Isten:

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg téged.”

(Ézs 43,1–2)

BESZÉLGETŐTÁRSÁK
ARANY DÓRI ÉS GERGŐ

MISSZIÓS HÍREK

Szolgálat a Dunaalmási Szeretetházban

Június 20-án egy összefis napot tarthattunk, melyet Dunaalmáson a Szeretetházban egy közös szolgálattal kezdhettünk. Érkezésünket követően kiosztottuk a feladatokat: a lányoknak takarításra volt lehetőségük, a fiúknak fűnyírásra és kaszálásra. Több korosztály is részt vett a munkálatokban, sokan új ismeretségre tettek szert, de mégis egy jó csapatként tudtunk szolgálni, egymást segítve. A munka végével megvendégelték bennünket egy finom ebéddel, amiért utólag is köszönetet szeretnénk mondani.

Mit is jelent szolgálni? Ebben az intézményben volt lehetőségünk ezt újra személyesen és mélyebben is megtapasztalni, mikor az ebéd elfogyasztása után körbevezettek minket az intézet falain belül. Láthattunk ott örömet, vidámságot, szeretetet, és nem utolsósorban az otthon lakóit, akiknek az arcuk csak úgy sugárzott az örömtől, hogy új látogatóik vannak.

Egyik épületrészről a másikra bejártuk a szinteket, ahol közelebről is megismerhettük az ott lakókat, és közös éneklésre is volt lehetőségünk. Erőtelje-

sen zengett az ének, és együtt dicsértük Istent. Az otthon lakói közül néhányan rendkívüli tehetségüket is megmutatták: akadt, aki dobos kíséretet nyújtott az énekszóhoz, más versmondással üdvözölt bennünket. Az éneklést követően bepillanthattunk a kiállításukra, ahol a lakók által készített szebbnél szebb festményeket, kézműves ajándékokat láthattuk, melyekből minket is megajándékoztak.

A nap zárásaként egy nagy közös foglalkozást tartottunk Tatán.

SEVERA DÁVID

A pasaréti ifisek néhány tagja a Dunaalmási Református Szeretetházba látogatott el, hogy segítse az ott dolgozók munkáját. A szeretetteljes fogadtatást követően egy rövid áhítattal indítottuk a napot, majd ki-ki egy magához illő feladatot választva állt neki a munkának: a fiúk és egy lelkes lány a fűnyírásban és a kerti munkában, míg a többi lány a vendégszobák takarításában segédkezett. A fiúk annyira beelendültek a munkába, hogy alig lehetett őket a szeretetházban készíttetni finom ebédre behívni. A délután folyamán Bátki Márton megismertette velünk az otthon történe-

tét, aki a Szeretetházban nőtt fel, és mára már lelkésként végzi szolgálatát Komáromban. Általa megismerhettük Bódás János református lelkész és költő két művét (Ki van jelölve a helyed*, Itt mérd le emberségedet... [a versek elolvasását minden kedves Olvasónak javaslom!]), melyek különösen nagy hatást gyakoroltak rám. A délután folyamán közös énekléssel köszöntöttük a bent lakó férfiakat. Egy kedves lakó egy aznap tanult verssel is kedveskedett nekünk. A nap végén megosztottuk gondolatainkat, majd fagyizást követően hazaindultunk Budapestre.

Az alábbi igeszakasz jutott eszembe a már-már emberfeletti türelemmel bíró munkatársak odaadó, lelkiismeretes munkáját figyelve: „Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!” (1Kor 16,14)

Hálás vagyok a Dunaalmáson töltött napért, hogy beeláthattam a Református Szeretetházban dolgozók áldozatos munkájába, valamint megtapasztalhattam a szolgálat örömét.

*A vers elolvasható a 21-22. oldalon.

BOGNÁR KATA

A Greizer család Magyarországról jelentkezik

Hála az Úrnak, a hazaérkezésünk óta túl vagyunk 2 költözésen is, és most már - Isten gondoskodásának és jóbarát-testvéreknek köszönhetően - abban a lakásban lakunk, ahol egészen az októberi visszautazásunkig laktunk. Nagyon élvezzük az itthonlétet, jó újra a családdal, barátokkal találkozni, visszacsöppenni a magyar kultúrába.

Eddig 7 helyen tartottunk beszámolót. Augusztus 21-én a BalatonNeten volt a hetedik, azok számára, akik a déli part közelében töltötték a nyár utolsó napjait. A beszámolóink listáját a Wycliffe honlapján, a

www.wycliffe.hu/programjaink oldalon találjátok. Ugyanitt a Wycliffe többi programját is láthatjátok, köztük a [Vision2025 ünnepségéről](#) is olvashattok. Készült velünk egy podcast interjú is, amelyet a bit.ly/4IEzh97 linken hallgathattok/nézhettek meg.

Október közepén készülünk vissza Vanuaturára újabb nagyjából három évre, ahol februárig már több tervünk is van, többek között egy következő TTK bibliaismereti tanfolyam, némi fordításellenőrzés, majd a szervezetünk konferenciája. De addig is várjuk, hogy minél többetekkel találkozassunk, illetve szeptember folyamán még szívesen tartunk beszámolót.

ÖLELÉssel: A GREIZER CSALÁD

Cipők Kárpátaljára

A pünkösdi számban férficipők gyűjtését hirdettük meg. A cipők – összesen 155 pár – időközben gazdára találtak Kárpátalján Tiszaújlak, Tiszabökény, Visk református gyülekezeteiben, továbbá a beregszászi roma misszionál. Fésűs Károly testvérünk több menetben jutatta célba őket.

Azóta meghirdettük női cipők gyűjtését is. Ezek kiszállítása is folyamatban van, már 45 pár ezek közül is célba ért. A végleges mérleget a reformációi számunkban tudjuk majd megvonni.

Köszönjük minden kedves testvérünknek, aki szíven viselte ezt a gyűjtést, és részt vett benne akár mint adományozó, akár mint aki a szállításban, szétosztásban vállalt feladatot.

(A SZERK.)

Az irat- és hangmisszióból ajánljuk

Wirthné Diera Bernadett, Erdős Kristóf,
Szuly Rita és
Tabajdi Gábor
**ÉLET-
JELEK –
Egyházi
közösségek a
hosszú
hatvanas
években**

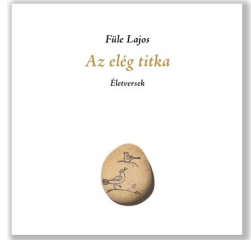

A hatvanas évekhez sokak emlékezetében a (relatív) szabadság élménye társul, miközben a társadalom széles rétegei a szabadság hiányával, az üldöztetés, a diszkrimináció és a manipuláció kihívásaival is szembesültek. Így volt a világnézeti harc célkeresztjébe került egyházi ifjúsági közösségek esetében is. Kiadványunk a „lelkékért folytatott küzdelem” színtereit tekinti át, bemutatva a dik-tatórikus pártállami rezsím működését – olvashatjuk a kötet hátlapján.

A könyvet a Nemzeti Emlékezet Bizottsá-ga adta ki 2025-ben. Elsősorban a kommu-nista uralom éveiben az egyházüldözés kü-lönböző formáiról és az Isten kegyelméből ennek ellenére fennmaradó egyházi közössé-gek életéről szól. Erdős Kristóf történész testvérünknek köszönhető, hogy a mi gyüle-kezetünk akkori élete is viszonylag részlete-sen szerepel benne, elsősorban Szegedy Er-zsébet diakonissza testvér tevékenysége és az ifjúsági munka. Kedves emlék a néhány erre vonatkozó fénykép is. A könyvről a Reformátusok Lapja 2025. augusztus 10-i számában, a 21. oldalon olvashatunk ismer-tetést. Tekintve a kötet árát (3900 Ft) és a várhatóan érdeklődők véges körét, csak né-hány példányban kapható iratmisszióinkban, de ha elfogy, megrendelésre még további példányokat szerzünk be.

Füle Lajos
**Az elég titka.
Életversek
(magánkiadás)**

A kötetet pünkösdi számunkban hirdettük meg, és számos példány már gazdára talált. Ha valaki szeretne még venni belőle, akkor az iratmissziós testvérek felveszik a megrendelést, és beszerzik a Füle Lajos életét, verseit feldolgozó reprezentatív kiállítású könyvet.

Dr. Joó Sándor igehirdetés kötetei...

... az elmúlt évtizedekben folyamatosan jelentek meg – összesen 21 kötetből álló so-rozatban – Ajtony Artúr ny. lelkipásztor gondozásában. Bár némely kötet több ezer példányban is nyomtatásra került, mára már kereskedelemben nem kaphatók. Ajtony Artúr úgy döntött, hogy átveszi azokat a példányokat, amelyektől valaki (pl. az örö-kösök) meg szeretnének válni, és felkínálja olyanoknak, akik keresik valamelyik kötetet, vagy akár a teljes sorozatot.

Akinek tehát feleslegesség vált példányai vannak, illetve aki keresi valamelyik kötetet, keresse Ajtony Artúrt a +36 20 230 4423 tele-fonszámon.

A sorozat tagja: Elengedett adósság – Élő re-ményesség – Készülj Istened elé – Jézus követése – mindenkor örüljetek – Ne félj, csak higgy! – Megragadott a Krisztus – Hitben járni – Gazdag élet – Halálból életbe – Hiszek... – Krisztus a király! – Kicsoda szabadít meg? – A Hegyi be-széd – Ha világosságban járunk – Várni Jézust – Áldjad én lelkem az Urat – Együtt Jézussal – Ami bizonyos! – Számadás – Légy bátor és erős!

Július elején a Vakációs Biblia Hét a templomban és Baár Madas sportpályáin.

Gyermekcsendesetek Neszmélyen július végén és augusztus elején.

AZ ÜDVÖSSÉG ÚTJA

„... és füleid meghallják a kiáltó szót... ez az út, ezen járjatok!”
(Ézsaiás 30,21)

EVANGÉLIZÁCIÓ SZEPTEMBER 21-28. KÖZÖTT

Vasárnaptól szombatig minden nap 18 órakor,
záró istentisztelet következő vasárnap 8 és 10 órakor.

IGÉT HIRDETNEK

Alföldy-Boruss Dezső ny. ref. lelkész és Horváth Géza lelkész (Bp-Pasarét).

Vasárnap: Az Úr dicsőséges szava (Ézs 30,30-33) Horváth Géza

Hétfő: Isten nélkül a világban (Róm 1,16-32)

Kedd: Istenkeresés (2Kir 10,1-10)

Szerda: Ítélet és kegyelem (Ézs 6 és 2Krón 26,1-16)

Csütörtök: A kiáltó szó (Ézs 30,8-29)

Péntek: „A szél fú, ahová akar...” (Jn 3,1-21)

Szombat: Az új élet (Róm 6)

Vasárnap: Záró istentisztelet
úrvacsorával
8 és 10 órakor
Horváth Géza

Bp-Pasaréti Református Egyházközség, 1026 Bp., Torockó tér 1.
Honlap: refpasaret.hu, telefon: +36 1 356 4019

Szeretettel hívunk mindenkit!

„A TÖRVÉNY BETÖLTÉSE A SZERETET”

TÍZPARANC SOLAT

SZEMÉLYES ELŐADÁS
RAJKAI ZOLTÁNSzeptember 19-20.
a templomunkban
19 óra kezdettel
részelték a 16. oldalon!

Köszönjük

- a számos pasaréti csoport ige körül töltött csendesheit,
- hogy kirendelt a szolgálókat is a csendeshetekre,
- azt, hogy a kánikula napjaiban is hűvös templomban hallgathattuk Isten ígését.

Kérjük

- az Úr oltalmát és vezetését a most kezdődő iskolaévben pedagógusoknak és diákoknak egyaránt,
- hogy hívjon el konfirmációra sok fiatal és felnőttet,
- hogy az őszi evangélizáción újuljanak meg életük, illetve gyarapodjon Isten országa új megtérőkkel,
- hogy a Tízparancsolat előadás sokakat megszólítson!

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

<i>Istentisztelet</i>	vasárnap 8:00 és 10:00 (online közvetítés is) csütörtök 17:30 óra (online közvetítés is)
<i>Úrvacsora</i>	hónap utolsó vasárnapja, ünnepi istentisztelet
<i>Bibliáórák</i>	<u>bibliaismeret</u> : kéthetente hé 18:00; <u>női</u> : ke 10:00, 18:00; <u>férfi</u> : ke 18:00; <u>házaspáros</u> : 6 csop. kéthetente szo 16:00, 17:00; <u>házaspáros</u> : 3 csop. kéthetente sze 17:45, 18:00; <u>felnőtt</u> : vas 17:00, ke 18:00, pé 18:15, kéthetente sze 18:00; <u>ifjúsági</u> : 3 csop. vas 17:00, 3 csop. pé 18:00, 18:30
<i>Imaközösség</i>	vasárnap 7:30 és 9:30, csütörtök 16:45
<i>Kóruspróba</i>	csütörtök 18:30
<i>Gyermekalkalmak</i>	Gyermekistentisztelet: vas 8:00 és 10:00 Gyülekezeti hittanórák: csütörtök 16:30
<i>Gyermekmegőrzés</i>	a vasárnapi és ünnepi istentisztelet alatt
<i>Külvölgyi idősök otthona</i>	péntek 15:30
<i>Szent Erzs. idősök otthona</i>	hónap 3. csütörtök 10:30

Áldás,
békesség!A Budapest-Pasaréti Református Gyülekezet hírlevele
1026 Budapest, Torockó tér 1. Tel: 356-4019 www.refpasaret.hu
Lelkeszi hivatal: kedd 9-12h, csütörtök 16-17:30, vasárnap 9-10h